74STE JAARGANG No. 9946 WOENSDAG 16 OKTOBER 1957

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Hoofdredacteur: A. G. Jansen Kantoor: Conscientiesteeg 27—29 Telefoon: Redactie: 23858. Advertenties: 23550 Abonnementen en Bezorging: 24399 Uitgave: N.V. Paulus Drukkerij, Willemstad, Curaçao

Europees Parlement vergadert te STRAATSBURG

DRINGENDE OPROEP tot eenheid

Straatsburg. — „Deze bijeenkomst van de Westeuropese Unie heeft een historische betekenis. Het is het eerste Europese parlement, dat vergadert sedert de Russen op 4 oktober hun satelliet het hemelruim inschoten. Deze vergadering zal de consequenties van deze Russische uitvinding moeten bespreken, want het is thans wel duidelijk, dat we met een tegenstander te doen hebben, die ingenieuzer en onverzettelijker is dan wij tot nu toe hadden begroet.

De dramatische ontwikkeling der laatste weken maakt, dat wij onze opvattingen en ons denken met de Europese organisatie en de NAVO moeten wijzigen, terwijl een akkoord over de ontwapening reëler en duidelijker wordt dan tot nu toe het geval was, aldus de voorzitter van de Westeuropese Unie, sir James Hutchison in zijn redevoering ter gelegenheid van de opening van de derde zitting van de assemblee der Westeuropese Unie.

„De Sovjets hebben een nieuwe satelliet ontdekt", zo ging hij voort, „maar deze is beter en betrouwbaarder dan die, welke zij in Hongarije, Oost-Duitsland en andere Oosteuropese landen bezitten. Geweldig en verbijsterend zijn de gebeurtenissen die zich de laatste tijd voordoen en we hebben nauwelijks tijd ons te realiseren waarheen wij gaan."

„Van de ene opzienbare ontdekking worden wij in de andere gestort. Eén ding is echter wel zeker, namelijk dat door de laatste ontwikkeling onze kleine moeilijkheden een onbetekenend karakter krijgen en in het niet verdwijnen. De boodschap, die wij dezer dagen echter in het signaal van de satelliet uit het hemelruim ontvingen, kan voor ons slechts één betekenis hebben: Eenheid en nog eens eenheid in Europa.

Moge deze boodschap ons leiden bij de conclusies, waartoe wij in deze zitting zullen komen", zo besloot Sir Hurchison.

Samenzwering in SYRIE ontdekt

Damascus. — Een militaire woordvoerder heeft in Damascus bekendgemaakt, dat een nieuwe samenzwering van de ondergrondse volkspartij in Syrië is ontdekt, die een burgeroorlog in het land tot doel had.

Tsjechische wapens clandestien in Jordanie verstopt

Amman. — Jordaanse veiligheidstroepen hebben in het dorp Toebas in het westen van Jordanië een grote hoeveelheid Tsjechische wapens en munitie in beslag genomen. Een aantal personen, vermoedelijk communisten, is gearresteerd.

Het is de derde maal, in vier weken tijds dat een opslagplaats met naar Jordanië gesmokkelde Tsjechische wapens is ontdekt.

Brits Koningspaar zal Williamsburg bezoeken

Williamsburg, Virginia. — In de stad Williamsburg in de Amerikaanse staat Virginia wordt er ijverig gerepeteerd voor de aankomst van koningin Elizabeth en prins Phillip. Alle 4000 hotels en hotelkamers in en rondom dit stadje, dat in zijn achttiende eeuws aanzien is gerestaureerd, zijn vol. Indien het weer goed blijft, wordt er een mensenmenigte van ruim 25.000 verwacht.

Het gehele stadje staat in het teken van de 350 jaar viering van het bestaan van Williamsburg. Op weg naar de Amerikaanse hoofdstad zullen de Britse koningin en prins Phillip een bezoek brengen aan het festival, dat de vestiging van de eerste Engelsen in de Nieuwe Wereld memoreert.

Proces Simoons contra Ned. Antillen

Amsterdam. — Dinsdag is de zaak van de in maart 1956 uit de Nederlandse Antillen uitgewezen apotheker J. R. A. Simoons contra de Nederlandse Antillen, de staat der Nederlanden, Gezaghebber Gorsira en oud-gouverneur Struycken, officieel op de rol geplaatst van de rechtbank in Amsterdam. Bepaald is dat op 12 november de conclusie van antwoord door de landsadvocaat mr. Veegens zal worden ingediend.

De handel in textiel-waren met Venezuela daalt

Willemstad. — De handel in textielwaren tussen Curaçao en Venezuela is de laatste tijd aanzienlijk gedaald, aldus lezen wij in „El Universal". Dit is te wijten aan het feit dat men in Caracas er in geslaagd is de prijzen net zo laag te houden als hier.

Vooral in de verkoop van schoenen aan Venezolaanse reizigers voor wederverkoop in Caracas, is een grote daling te zien.

Het is zelfs zo, dat de zaken hier hun import voor het einde van het jaar uit vrees, dat de verkoop aan Venezolaanse handelslieden niet zo groot zal zijn, hebben verlaagd.

Vroeger kochten de Venezolanen hier zeer veel artikelen in voor wederverkoop, zodoende gebruik makend van het grote geschil in prijzen tussen Caracas en Curaçao.

NIEUW FEUILLETON

Inspecteur Kielstra

Jachtopziener Scherpenhuizen vindt op zijn dagelijkse inspectietocht door de duinen bij Scheveningen het stoffelijk overschot van een jonge vrouw. De omstandigheden, waaronder zij wordt gevonden, wijzen op zelfmoord, een conclusie, waartoe ook de politiedokter komt. Inspecteur Kielstra van de Haagse recherche, die met het onderzoek wordt belast, stuit echter op enkele feiten, die hem ook met een moord rekening doen houden.

Een in de dagbladen geplaatst en door de radio omgeroepen verzoek aan lezers en luisteraars om inlichtingen te verstrekken, heeft evenmin resultaat als de nasporingen van de politie.

Ziedaar het gegeven van het speurdersverhaal, dat wij van vandaag af als feuilleton gaan publiceren en dat getiteld is: Inspecteur Kielstra. Wij prijzen ons gelukkig, beslag te hebben kunnen leggen op deze oorspronkelijke Nederlandse politieroman, die binnenkort in boekvorm zal verschijnen bij de uitgeverij Pax te 's-Gravenhage.

Het is een op peil staand verhaal, boeiend geschreven door L. J. Schmidt, kolonel buiten dienst van het Nederlandse leger, die in de toekomst waarschijnlijk wel meer van zich zal doen spreken als bekwaam auteur van detective-verhalen.

Even een kopje koffie vóór het vertrek naar New York. Gouverneur Speekenbrink, prof. Lieftinck en minister-president Jonckheer.

Zuid-Slavië erkent de OOSTDUITSE regering

Washington betreurt dit

Belgrado. — De Zuid-Slavische regering heeft in Belgrado bekendgemaakt, dat zij besloten heeft de Oostduitse communistische regering te erkennen.

Bij besprekingen tegen Oostduitse en Zuidslavische vertegenwoordigers is overeenstemming bereikt over het aanknopen van diplomatieke betrekkingen en uitwisseling van gezanten, aldus het communiqué.

In een verklaring van de Zuidslavische minister van buitenlandse zaken, Kola Popovic, wordt gezegd dat Zuidslavië ervan overtuigd is, dat het besluit de spanning tussen Oost en West zal verminderen. Zuidslavië wenst met de beide Duitse staten goede betrekkingen te onderhouden en het is ervan overtuigd, dat dit zal bijdragen aan vereniging van Duitsland.

Washington. — De woordvoerder van het Amerikaanse ministerie van buitenlandse zaken, White, heeft verklaard dat de Ver. Staten het Zuidslavische besluit betreuren. Wij geloven niet dat het zal bijdragen aan een regeling van het Duitse vraagstuk en wij hebben Zuidslavië verscheidene malen ons standpunt in deze meegedeeld, zei hij.

Nieuwe secretaris Raad van Advies

Willemstad. — Aan de heer A. Boomgaart, hoofdcommies ter Algemene Secretarie, is op zijn verzoek eervol ontslag verleend als Secretaris van de Raad van Advies onder dankbetuiging voor de door hem als zodanig bewezen diensten.

Ter vervanging in de vakature is door de regering tot 1 januari 1958 benoemd tot secretaris van de Raad van Advies mr P. L. de Haseth, afdelingshoofd bij het Departement Sociale- en Economische Zaken.

Op de heliport te Rotterdam arriveerden dezer dagen per helikopter uit Brussel vijf schoonheidskoninginnen op uitnodiging van een aantal modehuizen. V.l.n.r. Miss IJsland, Runa Brynjolfsdottir; Miss Frankrijk, Monique Lambert; Miss World (Duitsland), Petra Schurmann; Miss Europa (Nederland), Corrinne Rotschaffer en Miss België, Madeleine Hotelet na aankomst op heliport Rotterdam.

EISENHOWER niet ongerust

Washington. — De woordvoerder van het Witte Huis, Hagerty heeft in antwoord op vragen van journalisten op een persconferentie medegedeeld, dat president Eisenhower niet verontrust was over de daling van de koersen van de New Yorkse Effektenbeurs tot het laatste niveau sedert twee jaar. De persconferentie werd gehouden na afloop van besprekingen van president Eisenhower met de voornaamste financiële en economische adviseurs.

Rijbewijzen van Nederlandse Antillen zullen gelijkgesteld worden aan Nederlands rijbewijs

Den Haag. — In antwoord op een desbetreffend verzoek van de ANWB heeft de minister van Verkeer en Waterstaat thans medegedeeld, dat wijzigingen in het wegenverkeersreglement worden voorbereid ten gevolge waarvan het Antilliaanse en Surinaamse rijbewijs in Nederland zullen kunnen worden aangewend als rijvaardigheidsbewijs.

De ANWB richtte op 26 september jl. een brief aan de minister van Verkeer en Waterstaat, waarin werd gezegd, dat gelijkstelling van de rijbewijzen dezer rijksdelen aan het Nederlandse rijbewijs in overeenstemming zou zijn met de nieuwe staatkundige verhoudingen tussen de transatlantische rijksdelen en Nederland.

Het Antilliaans rijbewijs is, evenals het Nederlandse, conform aan het model van de internationale verkeersconventie van 1949, het wordt afgegeven nadat de belanghebbende een proef van rijbekwaamheid heeft afgelegd. Houders van een Nederlands rijbewijs kunnen bij vestiging in de Antillen zonder het afleggen van een rijproef een Antilliaans rijbewijs verkrijgen, omdat volgens de wegenverkeersverordening van Curaçao en de andere eilandgebieden een Surinaams of Nederlands rijbewijs gelijk gesteld is aan de rijbewijzen dezer gebieden. Zoals uit de brief van de minister blijkt, zal Nederland nu overgaan tot wederkerigheid: de rijbewijzen van Suriname en de Nederlandse Antillen zullen nu volkomen gelijk gesteld worden aan het Nederlandse rijbewijs.

Belangrijk oliecontract met Argentinië

Buenos Aires. — Drie Amerikaanse maatschappijen, die in Argentinië samenwerken in de firma TIPSA (Tecnica Industria y Comercial Petrolera), hebben een kontrakt ter waarde van 180 miljoen dollar gesloten met de staatsoliemaatschappij Y.P.F. voor de bouw van buisleidingen en oliераffinaderijen in Argentinië.

Het zijn de Fish Engineering Corporation, Fish Nordwest Constructor, Corporation Inc. en de North American Utility and International Construction Company of New York.

De voornaamste werken, die uitgevoerd zullen worden, zijn een 1300 km. lange en 32 cm. brede buisleiding van de olievelden in Salta in het noordwesten van Argentinië naar de Parana en een 1500 km. lange en 60 cm. brede gasleiding van hetzelfde oliveld naar Buenos Aires. De werken zullen binnen 5½ maand worden begonnen en in twee jaar worden voltooid.

Argentijnse Nationale Vakbonden binden strijd met de regering aan

Algemene staking op 22 oktober

Buenos Aires. — De leiders van 69 der 89 nationale vakbonden in Argentinië hebben vandaag het besluit genomen om een staking van 24 uur uit te schrijven op 22 oktober. Deze staking zal voor onbepaalde tijd worden verlengd indien de regering in Buenos Aires tegenmaatregelen tegen deze algemene staking zal willen nemen.

Het besluit is genomen na lange beraadslagingen, die voornamelijk als onderwerp hadden de resultaten van het overleg dat vorige week heeft plaats gevonden tussen president Aramburu en de vakbondsleiders. Deze besprekingen zijn abrupt geëindigd toen de arbeidersunies het ontslag van drie ministers van het huidige argentijnse kabinet eisten. Het betrof de ministers voor financiële en arbeidszaken.

De oorzaak van de spanning tussen de regeringsleiders en de arbeiders is de steeds wijder wordende gaping tussen de stijgende kosten van levensonderhoud en de bevroren salarissen. In de afgelopen maanden heeft de regering namelijk bij decreet een salarisstop vastgesteld met het oog op de economische situatie van Argentinië.

De eisen die thans door de vakbonden zijn gesteld, vragen achtereenvolgens om: algemene loonsverhogingen over de gehele linie, beëindiging van de staat van beleg, oplossing van de staking in de communicatiebedrijven (welke inmiddels in de tweede achtereenvolgende maand is) en de vrijlating van de in arrest zijnde vakbondleiders.

De kracht van de stakende bonden is gisteren vergroot met de aansluiting van zeven bonden, die tijdens de septemberstakingen afzijdig waren gebleven.

De regering houdt echter nog altijd het been stijf. In een officieel communique, dat gisteravond na een kabinetsvergadering is uitgegeven, geeft de regering de verzekering dat er „verschillende stappen worden overwogen" om de verschillende partijen tevreden te stellen in alle lagen van de bevolking. Echter, aldus voegt de officiële verklaring hier aan toe, er worden geen algemene loonsverhogingen overwogen.

Betrouwbare bronnen hebben het vermoeden geopperd, dat de regering aanzienlijke bezuinigingen wil uitvoeren in civiele diensten en in de uitgaven voor het leger. Ook zou zij in aanmerking nemen een prijsverlaging in te stellen voor de vleesvoorraden.

De officiële gasten van de K.L.M. vóór hun vertrek naar New York.

Parijse Metro ligt stil

Parijs. — De metro rijdt vandaag niet in Parijs. Degenen, die zich naar hun werk begeven, zijn aangewezen op taxis of op hun eigen benen, want een staking van arbeiders in de gas- en electriciteitsvoorziening heeft het verkeer van de ondergrondse lamgelegd.

De ochtendkoffie kon weliswaar nog worden genoten, maar in verschillende delen van de stad is de gasdruk zo verlaagd, dat aangenomen kan worden dat het grootste gedeelte van de bedrijven niet in bedrijf is.

Ook de electriciteitsvoorziening in de woonhuizen is vanaf vier uur vanmorgen afgesloten.

De stakers hebben deze staking voor 24 uur afgekondigd om hun looneisen kracht bij te zetten.

Het verkeer kon nog enigszins worden beholpen met de busdiensten. Een staking die onder het personeel van trolleybussen was afgekondigd, is niet doorgegaan.

De staking in de gas- en elektriciteitsbedrijven in Frankrijk heeft het land niet stil gelegd. Ondanks de verlamming, die er in het treinverkeer is ontstaan en ondanks de grootste opstopping in jaren in de industriële centra, heerst er een grote bedrijvigheid van burgers, die zich op allerlei manieren trachten aan te passen aan de toestand.

Het grote gebruik van taxis, bussen en personenwagens deed vooral in Parijs ernstige moeilijkheden in het verkeer ontstaan, waardoor op bepaalde drukke punten in de binnenstad de politie voor onontwarbare situaties werd geplaatst.

Volgens regel zou de staking, die de lichtstad in de avond in komplete duisternis zal hullen, vier en twintig uur duren, maar het is voor niemand duidelijk wanneer deze periode is ingezet en wanneer zij eindigt.

Van buiten Parijs komen indrukwekkende schadecijfers. 60.000 Arbeiders in drie automobielfabrieken hebben geen werk. Enkele werkplaatsen konden nog enige tijd voortgaan door eigen nood-generators te gebruiken. In de stad Le Mans echter wordt aangenomen, dat twee-derde van de industrie en van het bedrijfsleven geparalyseerd is.

Tussen de provinciale steden is er geen treinverkeer.

Russische spion vergiftigd

Frankfurt. — De vroegere Russische spion Chochlof, die in 1954 de zijde van het Westen koos, heeft te Frankfort tegenover verslaggevers verklaard, dat hij er zeker van is dat de Russische geheime dienst had getracht hem te vergiftigen, hoewel hij het niet kan bewijzen. Enkele dagen geleden is hij, na zwaar ziek te zijn geweest, uit een ziekenhuis ontslagen, waar artsen de mening waren toegedaan dat, Chochlog vermoedelijk met een rhalliumverbinding vergiftigd was. Chochlof vertelde dat de Russische geheime dienst al jaren proeven neemt met vergiften die nadat ze hun vernietigend werk hebben gedaan, moeilijk meer te ontdekken zijn. Hij herinnerde in dit verband aan de dood van vele Sovjet-persoonlijkheden, wier doodsoorzaak nooit onomstotelijk is komen vast te staan.

Saoedi-Arabiië wil troepen zenden naar Syrië

Beiroet. — Volgens het Libanese blad „l'Orient" zou koning Saoed van Saoedi-Arabië de Syrische regering hebben voorgesteld Saoedi-Arabische troepen naar Syrië te zenden.

De Syrische regering heeft hierover nog geen beslissing genomen, aldus het blad.

Het Syrische blad „Hadara" meldt, dat strijdkrachten van Saoedi-Arabië de komende 24 uur in Syrië zullen aankomen.

Protest tegen Apartheidspolitiek

New York. — De Amerikaanse commissie voor Afrika heeft opgeroepen om op 10 december, de dag van de rechten van de mens, te protesteren tegen de apartheidspolitiek in Zuid-Afrika. De oproep is getekend door 123 vertegenwoordigers uit 38 landen, onder wie de vroegere algemene secretaris van de V.N., Trygve Lie, de beroemde cellist Pablo Casals, André Maurois, Bruno Walter en Bertrand Russell.

De ondertekenaars zeggen, dat zij de Zuidafrikaanse regering er van willen overtuigen, dat vrede en veiligheid alleen kunnen worden verwerkelijkt door democratische gelijkheid.

K.L.M. toonde zich gulle gastheer in Club „DE WEST"

Willemstad. — Gisteravond om half acht vond in het clubgebouw van de ontspanningsvereniging "De West", ter gelegenheid van de opening van de luchtverbinding Ned. Antillen — New-York, een ontvangst plaats.

Tijdens de ontvangst van de K.L.M. gisteravond in club „De West" verraste onze fotograaf deze vier mensen, die bezig waren te genieten van een heerlijk koud schoteltje. Het zijn v.l.n.r.: de heer R. Kali, mej. Kay Russel, de heer Bach en de heer A. Riskaid.

De heer Detz, vertegenwoordiger van de K.L.M. voor de kleine Antillen en de Guyana's en diens echtgenote en de heer Bach, bedrijfs directeur vluchtproductie te New-York, die momenteel de gast is van de K.L.M. alhier, ontvingen de gasten.

De steelband van "Malta Corona" onder de bekwame leiding van Harold Greg en impressario Sanley Henry verzorgde de muziek, die weldra velen op de dansvloer trokken. Ook de bediening, die zeer vlot was, verdient hier een extra vermelding.

Onder de gasten bevonden zich talloze vertegenwoordigers van de K.L.M. in het buitenland, televisie en persmensen uit Amerika, en verschillende personen van de Curaçaose handel.

Het koud buffet was op uitstekende wijze verzorgd en vele hebben „het" zich goed laten smaken. Vooral de kreeft die er niet alleen aantrekkelijk uitzag, maar ook een heerlijke smaak had, was het bewijs van het zinnetje dat we daar hoorden "Als het K.L.M. is dan moet het goed zijn". Het clubgebouw van "De West" was zeer romantisch versierd. De omheining van de tuin bestond uit palmbladderen met hier en daar een daddeltros hetgeen het geheel nog intiemer maakte.

Het was deze omgeving en de tonen van de "Malta Corona" band die de gasten tot laat in de avond op Hato hield.

Hierboven een foto van het bedienend personeel, dat een groot aandeel had in het slagen van de ontvangst van de K.L.M.-gasten in club „De West".

Op de foto hierboven ziet men de leden van de steelband „Malta Corona", die gisteravond in club „De West" de muziek prima verzorgden.

JOURNAAL MOBIELE BRIGADE

Willemstad. — De Straatdienst en de Mobiele Brigade maakten gisteren 3 P.V.'s op en verleenden 14 maal assistentie.

Vechtpartijen

Willemstad. — Gistermiddag had er in de wasserij aan de Suffisantweg een vechtpartij plaats. De vechtpartij ontstond doordat de bedrijfsleider twee mannen, die op het wasgoed lagen te slapen, de deur uitknikkerde. De mannen kwamen echter vergezeld van vrienden terug en begonnen met flessen en stenen de wasserij te bekogelen, waarbij de bedrijfsleider H. enige verwondingen opliep.

In de Julianabar had gistermiddag ook een vechtpartij plaats tussen twee manspersonen, waarbij de een op zijn gezicht viel en daardoor aan zijn lip werd verwond.

De populaire Biervliet vertrekt

Willemstad. — Maandag, 21 oktober as., zal weer een oudgediende ons eiland voor goed verlaten. Na 29 jaren zijn beste krachten gegeven te hebben in dienst van de Heilige Hermandad en de Curaçaose bevolking, gaat de agent van politie 1e kl. A. M. L. Biervliet naar zijn vaderland Suriname terug.

Naar wij vernemen, vond er hedenochtend in de politie-soos, het oude Quarantainegebouw op Mundo Nobo, een kleine samenkomst plaats, waarbij door chefs en collega's afscheid werd genomen van de heer Biervliet.

De „Amigoe" wenst deze sympathieke oud-politieman, zijn echtgenote en zes kinderen nog vele gelukkige en gezonde jaren toe in hun „Swietie Sranang".

Heden werden wij verblijd met de geboorte van onze zoon

René

A. van der Plank

C. van der Plank-van Haaren

15 oktober 1957
J. de Laetstr. 14
tijd. St. Elisabeth Gasthuis

Erelid Max Tak bezocht JPF

Een hartelijk samenzijn

Het was gisteravond een gezellige drukte in de JPF club waar velen zich verzameld hadden om de heer Max Tak te begroeten en waarbij ook het voltallig bestuur aanwezig was. Bij aankomst van de heer Max Tak tegen 9.00 werd hij bij de ingang van het clubgebouw opgewacht door de heren Simoons en Bos Verschuur.

Na een hartelijke begroeting werd hij onder applaus van de vele aanwezige leden naar binnen geleid. Een introductie van de heer Max Tak was niet nodig aangezien deze reeds een grote bekendheid alsook populariteit geniet vooral bij de vele JPF'ers, die onder zijn culturele leiding stonden.

Het was de heer Tak die op efficiente wijze het culturele leven van de Surinamers op hoger peil bracht en vooral hun muziektalenten in een zeer goed spelend orkestje onderbracht. Dank zij zijn goede leiding werd er een culturele avond gegeven in Roxy, die schitterend geslaagd is waaraan velen nog de beste herinneringen bewaren. Het was voor de heer Max Tak een zeer prettig ogenblik de nieuwe club van zijn bekende vrienden te mogen binnentreden en te bewonderen. Hij drukte dat ook uit in zijn gesprekken met de aanwezigen.

Vooral het eenvoudige trok zijn aandacht en hij zei er trots op te zijn, dat hij als erelid van de vereniging deze mooie club kon betreden. Hij complimenteerde het bestuur en de aanwezigen met dit behaald succes en het speet hem dat hij maar zo kort kon aanwezig zijn, doch gaf de verzekering dat hij ten alle tijde bereid is iets te doen voor JPF. De heer Max Tak ging toen van tafel tot tafel en onderhield zich op de hem bekende eenvoudige wijze met de aanwezigen.

Het kinderorkestje Gomez zorgde voor de muzikale noot en moesten een pluimpje in ontvangst nemen. Door werkzaamheden kon het bekende mannenkoor "HARMONIE" niet optreden, maar leider Burnet en een paar leden waren er om oude herinneringen met de heer Max Tak op te halen.

Bij zijn vertrek werd hij nogmaals luide toegejuicht en kwam er een eind aan dit prettig samenzijn van Max Tak, erelid van JPF, en zijn Surinaamse vrienden.

Hedenochtend vertrokken de heren Simoons en Bos Verschuur met hun eegaas als gasten van de KLM naar Suriname en zij zullen zaterdagmiddag terugkeren met Shon Cai Winkel die op het ogenblik gast is van de Surinaamse regering te Paramaribo.

Slechts koelte door
AIRCONDITIONING!

Lijst van gevonden voorwerpen

De volgende voorwerpen werden gevonden in de week van 7 t/m 13 oktober:
1/10 lot landsloterij, trekking dd. 26/9/1957; zakmesje; sleutelring waaraan 3 sleutels en een plaatje; 2 lappen stof (tule); bruin lederen portemonnaie inh.: een geldsbedrag; gouden hartvormige hanger waarin een babyfototje; zilverkleurige oorbel met steentjes; goud-roodkleurige portemonnaie inhoudende een geldsbedrag: 10 hele loten v.d. landsloterij trekking dd. 24 oktober 1957; kinderarmbandje met hangertjes; zak aardappelen; rijwiel.
Nadere inlichtingen omtrent bovengenoemde voorwerpen zijn te verkrijg enop kamer 5, hoofdbureau van politie.

Groeten uit Holland

Willemstad. — Morgenavond zal over de „Curom" enkele groeten van in Nederland studerende Antillianen worden uitgezonden.

De volgende jongelingen zullen een groet uitspreken: Ramon Frankel uit Zeist, Henny Huybregst en Mevr. Tjon Ap Pian uit Amsterdam en Jules Romano, Erich Zilinski, Mervin Scott en Eddie van der Ree uit Beverwijk.

Examens

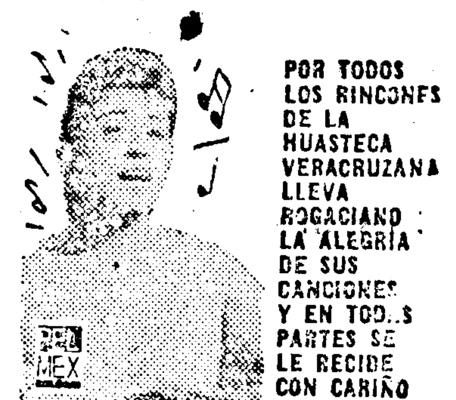
Willemstad. — Voor het examen **Vertaler in en uit de Spaanse taal,** gehouden op Curaçao op 3, 4 en 10 oktober 1957, werd geëxamineerd 1 kandidaat, welke slaagde, t.w. de heer A. J. Maduro.

WIJZIGING

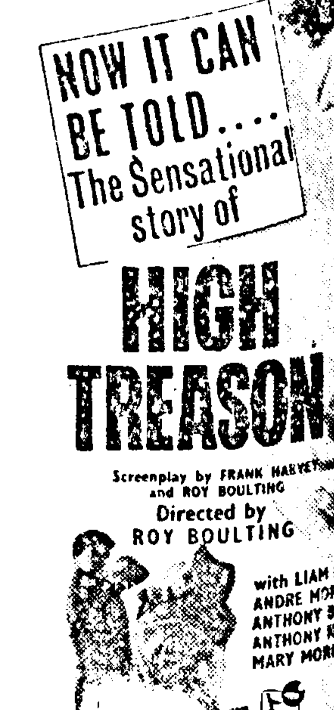
Het Hoofdkantoor van de **N.V. COMBINATIE PLETTERIJ-NEDERHORST** zal vanaf 14 oktober 1957 verplaatst zijn van de Hoogstraat No. 51 naar de werf te Parera en bereikbaar zijn onder de volgende telefoonnummers:

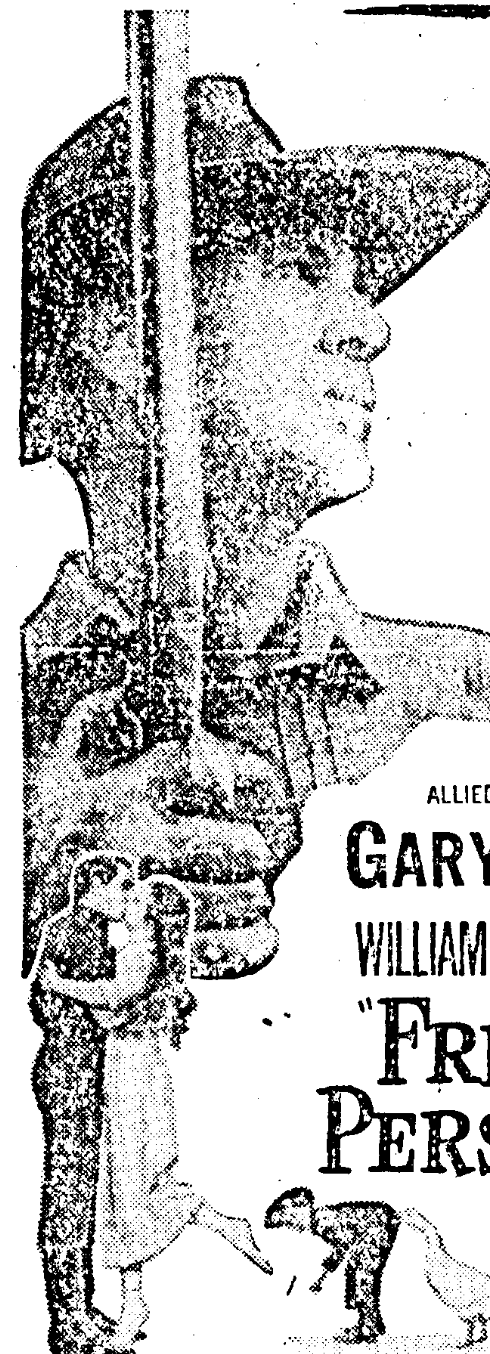
12761 (6 lijnen)
11758
12298
12478

Hiermede vervullen wij de droeve plicht kennis te geven van het overlijden hedenmorgen tengevolge van een noodlottige ongeval, van onze werknemer

FRANCISCO AMBROSIO BENTURA

in de ouderdom van 24 jaren.

Onze deelneming gaat uit naar zijn familieleden.

N.V. CURACAOSCHE PETROLEUM INDUSTRIE MAATSCHAPPIJ
W. van WORDRAGEN

Een mislukt vijfjarenplan

Voor de derde maal binnen negen maanden heeft de Sovjet-regering haar economische plannen drastisch gewijzigd. Men zoekt in Moskou naar een nieuwe structuur van de nationale economie, maar het blijkt niet zo eenvoudig een goede opzet te vinden. Bij de „planning" heeft men de laatste tijd met ernstige tegenslagen te kampen gehad, zodat men zich genoodzaakt heeft gezien andere wegen in te slaan. Mutaties in de hoogste regionen zijn het gevolg geweest van de moeilijkheden met het vijfjarenplan dat in februari 1956 met zulke hooggestemde verwachtingen was ingegaan. Oorspronkelijk zou dat plan eind 1960 beëindigd zijn, maar nu is de situatie totaal gewijzigd. De regering en het Centraal Comité van de communistische partij hebben deze week een gezamenlijke verklaring uitgegeven, waarin bekendgemaakt werd dat het huidige vijfjarenplan eind volgend jaar wordt afgebroken, en dat er intussen een zevenjarenplan eind volgend jaar wordt afgebroken, en dat er intussen een zevenjarenplan zal worden ontworpen voor de jaren '58 t.m. '65. De officiële verklaring voor deze opzienbarende maatregel is dat de ontdekking van nieuwe vindplaatsen van mineralen grondstoffen een grotere industriële expansie mogelijk maakt. In feite moet men de oorzaak van de wijziging van het economische programma echter zoeken in de omstandigheid dat men in 1956 al te optimistisch is geweest, en dat de toen gestelde doeleinden nooit binnen vijf jaar bereikt zouden zijn.

De eerste drastische wijziging van het oorspronkelijke vijfjarenplan had reeds in december van het vorige jaar plaats. Het Centraal Comité had toen scherpe kritiek geleverd op het beleid van de minister voor „planning", Saboerov, die dan ook van zijn functie ontheven werd. Hij werd opgevolgd door Pervoekhin.

Een tweede verandering werd korte tijd later doorgevoerd op advies van de eerste secretaris van de communistische partij, Khroesjtsjev, die een programma voor industriële decentralisatie ontwierp. In een poging om de nationale produktie meer efficiënt te organiseren, werden een reeks ministeries voor diverse takken van industrie opgeheven, en werden er regionale economische raden ingesteld.

De nu aangekondigde volledige opheffing van het in 1956 begonnen vijfjarenplan is de derde en meest ingrijpende wijziging. Men gaat het nu over een andere boeg gooien. Men heeft ingezien dat het zo niet langer kon doorgaan, en men wil dus over een maand of vijftien volkomen opnieuw beginnen. Vóór juli 1958 zal het nieuwe zevenjarenplan gereed moeten zijn.

Verschillende factoren hebben Moskou tot de reorganisatie van het economische programma gedwongen 1) Na de Hongaarse opstand van vorig jaar zag de Sovjet-Unie zich gedwongen op grotere schaal economische hulp te verlenen aan de satellietstaten, om te voorkomen dat ook elders in Oost-Europa de ontevredenheid tot een uitbarsting zou komen. 2) Aangezien ook in de Sovjet-Unie zelf de ontevredenheid sinds de gebeurtenissen in Hongarije toenam, moest de regering meer gaan besteden aan de produktie van voedingsmiddelen en aan de woningbouw, en 3) de totale graanoogst is dit jaar aanzienlijk geringer dan b.v. vorig jaar, hetgeen o.m. een gevolg is van een periode van grote droogte in Siberië.

Maar de Sovjet-autoriteiten hebben bij de aankondiging van het komende zevenjarenplan met geen woord gerept van het falen van hun oorspronkelijke opzet. Zij hebben bij de inwoners van de USSR de indruk willen wekken, dat het tot nog toe allemaal prachtig ging, maar dat er nu een mogelijkheid is gevonden om de opvoering van de produktie nog meer te versnellen. Men hoopt nog altijd de produktie van de Verenigde Staten op korte termijn te kunnen overtroeven. In de nieuwe opzet zal het beginsel van de prioriteit van de zware industrie gehandhaafd blijven, maar tegelijk hoopt men ook de produktie van consumptiegoederen te vergroten. Opmerkelijk is intussen dat reeds in de aankondiging van het nog niet bestaande zevenjarenplan uitdrukkelijk wordt vermeld dat de woningnood met de grootste kracht zal worden bestreden. Het nu af te schaffen vijfjarenplan schonk aan de woningbouw geen bijzondere aandacht.

Heinekens Cary Cooper neemt afscheid

De inspecteur van Heineken Bierbrouwerijen voor centraal en Zuid-Amerika, de heer D. Ruyter Wytsema, die vanaf 1931 regelmatig Suriname bezoekt zal met ingang van 1 januari 1958 zijn ontslag nemen als inspecteur der brouwerij. Vanaf die datum zal hij directie adviseur zijn voor Heineken ook voor Centraal en Zuid-Amerika. De heer Ruyter Wytsema, die in Suriname een grote populariteit geniet, had in Suriname dankzij een uiterlijke gelijkenis de bijnaam van Gary Cooper.

In de wolkenloze lucht boven Londen verscheen in de middagpauze, toen duizenden kantoor- en fabrieksmensen op straat wandelden, een grappig gezicht. Twee luchtschrijvers spendeerden samen meer dan een uur aan deze leuke tekening op meer dan 6000 meter hoogte.

Prof. van Dam prijst Prins Bernhard

Utrecht. — Prof. C. A. F. van Dam, directeur van het spaans, portugees en Ibero-Amerikaans instituut te Utrecht, zat tevreden te knikken toen prins Bernhard vanochtend tijdens de door hem geopende Ibero-Amerika-dag in vloeiend spaans zijn boodschap aan de spaans sprekende wereld voorlas.

Voortreffelijk, eerste rangs spaans, was het commentaar van deze Utrechtse hoogleraar. Prof. van Dam heeft enige jaren geleden de prins de spaanse taal geleerd en zat als een trotse leermeester naar zijn leerling te luisteren. Trouwens de gehele spaanse klas van prins Bernhard was vandaag in Utrecht aanwezig om deze eerste in Nederland gevierde Ibero-Amerika dag bij te wonen.

Mr. van der Peijl vertrekt 24 november

De nieuw benoemde directeur van het planbureau, mr Th. van der Peijl vertrekt op 24 november met zijn gezin uit Holland naar Suriname.

Marnix Gijsen bekroond

Belgische Staatsprijs

De Belgische schrijver Marnix Gijsen (pseudoniem van prof. dr. J. A. Goris) heeft voor zijn roman „Er gebeurt nooit iets" de grote Belgische drie-jaarlijkse staatsprijs voor de letterkunde ontvangen.

Amerikaans weekblad uit felle kritiek op Engels Koningshuis

Een welkomstartikel van laag gehalte

Philadelphia. — Het Amerikaanse weekblad Saturday Evening Post (met een oplage van bijna tien miljoen) wijdt in het komende nummer een lang artikel aan het Britse koningshuis.

De schrijver, Malcolm Muggeridge, tot voor kort deel uitmakend van de redaktie van Punch en tevens een bekende persoonlijkheid uit de Britse televisiewereld, richt zich daarin bijzonder fel tegen koningin Elizabeth en verklaart o.a. dat de Engelse aristocratie haar „banaal en ouderwets vindt". Het nummer waarin het bewuste artikel is opgenomen, zal zaterdag uitkomen, de dag waarop de Britse koninklijke gasten in de amerikaanse hoofdstad Washington zullen aankomen.

Het artikel, waarvan inmiddels uittreksel zijn verspreid, heeft in een deel van de britse pers heftige reacties gewekt: men noemde de aanval op de koningin „schokkend en verbazend". De „Sunday Express" schreef: „Een Brit maakt aan de vooravond van het vriendschapsbezoek aan Amerika ons koninklijk gezin in dat land belachelijk".

„The People" laakt het artikel als een zonderlinge wijze om een bezoekend vorstin te begroeten.

Het artikel zelf is getiteld: „Heeft Engeland wel behoefte aan een koningin?" en draagt daaronder de kop „Elizabeth II is populair maar zonder macht".

Muggerigde schrijft dat koningin Elizabeth Buckingham Palace en te Windsor een weelderig leven van slechte smaak leidt en dat zij het snobisme en de vleierij van de kant van haar hofhouding aanmoedigt. Herinnerd aan wat lord Altrincham enige tijd geleden schreef, meent Muggerjdg dat daar zonder twijfel enige waarheid in schuilt.

In zijn artikel, dat ingeleid wordt als een analyse van de ontwikkeling der monarchie van George de Derde tot heden, beperkt Muggeridge zich niet tot de koningin, maar trekt ook prins Phillip en de beide kinderen in zijn kritiek. Hij laakt de luidruchtige „grappenmakerij" van de prins en zegt dat de beide koningskinderen „nog voor zij konden lopen al dat typerende gebaartje van de wuivende hand kenden, waarmee het gejuich van de massa wordt beantwoord".

Hij betoogt dat de monarchie een schouwspel is, dat wordt opgevoerd door hysterische menigten, die zich eraan vergapen. In de ogen van de schrijver is de koningin afgedaald tot de rol van een eenvoudige figurante. Muggeridge verklaarde tegenover verslaggevers, dat zijn artikel geen aanval tegen de koningin is, maar een analyse van de ontwikkeling der monarchie in de tegenwoordige tijd.

Zelfs de „Times", die lang gewacht heeft alvorens te reageren op de verklaringen van lord Altrinchem, heeft grote stukken uit het artikel van Muggeridge gepubliceerd.

Volgens de correspondenten van de Britse bladen in Ottawa, heeft de kritiek op het britse koningshuis reeds vruchten afgeworpen. Koningin Elizabeth zou zelf de eerste toespraak, die zij voor de canadese radio en televisie zal houden, op schrift hebben gesteld, omdat — zo heeft een functionaris van het britse hof meegedeeld, — „Hare Majesteit wil dat deze toespraak uit het hart komt"

Amman. — Koning Hoessein van Jordanië is naar de Iraakse grens vertrokken om met koning Feisal en leden van diens regering besprekingen over Arabische aangelegenheden te voeren.

De nieuwe Commissie van Standard Oil

Newyork. — De a.s. emissie van nieuwe gewone aandelen der Standard Oil of New Jersey zal geschieden op basis van 1 nieuw aandeel op elke 30 aandelen, die op 8 november in het bezit van aandeelhouders zijn. Volgens de jongste opgave had de maatschappij 196.939.218 aandelen uitstaan. Op deze basis zullen er 6.654.640 nieuwe aandelen worden aangeboden. Daar de maatschappij bekend heeft gemaakt, dat zij door de uitgifte van nieuwe aandelen de beschikking hoopt te krijgen over 250 A 300 miljoen dollar, zal de emissieprijs voor de aandeelhouders ongeveer 40 dollar per aandeel bedragen.

Wenen. — De stichtingsconferentie van het Internationale Atoombureau te Wenen heeft eenstemmig Wenen gekozen als vaste zetel van het bureau. Finland werd aanvaard als 56e lid.

Noord China geteisterd door droogte

Peking. — Tientallen miljoenen boeren in de Noordchinese laagvlakte hebben de strijd aangebonden tegen de droogte, die de graangewassen in de provincies Honan, Hopei en Sjantoeng bedreigt.

Het Pekingse Volksdagblad schrijft, dat in de voornaamste graan verbouwende provincie, Honan, vijfachtste deel van het voor de inzaai van wintergraan bestemde lang geen druppel water heeft, terwijl twee-achtste deel met watertekort heeft te kampen.

Kort geleden is gemeld, dat in zes andere provincies — Sjensi, Sjansi en Kansoe in het noordwesten en Hopeil, Kiangsoe en Anhwei in het midden en zuiden van de Jangtse vlakte ook grote droogte heerst.

Francoise Sagan schreef ballet

Parijs. — De 21-jarige Franse schrijfster Françoise Sagan heeft een ballet geschreven, dat, naar verwacht wordt, in december te Parijs zal worden opgevoerd.

De gedachte aan een ballet is bij haar opgekomen, toen zij in het ziekenhuis te Parijs lag na haar auto-ongeluk in april van dit jaar. Het ballet heeft nog geen naam.

GEBRUIK en MISBRUIK der geschiedenis

(Van een bijzondere medewerker in Nederland)

Twijfel aan de zin van het beoefenen van de geschiedenis behoort tot de kenmerken van een ontgoocheld geslacht en het is dan ook een wonder, dat dit gevoelen woekerde onder de jongeren van vlak na de oorlog, want wanhoop aan het leven sluit schouderophalen in over het verhaal er van. Sartre's helden, die van het leven walgen, noemen alleen het presente reëel en ontkennen zelfs het bestaan van een verleden, zoals die van Huxley het dier benijden, omdat dit er geen weet van heeft. Tien jaar vormen een hele leeftijd voor een waan van de dag: de slinger van de tijd bleek een vijftal jaren geleden weer naar de andere kant te zijn doorgeslagen. De obsessie van de zinloosheid week en het herleefde geloof in de waarde van het historie-schrijven groeide vrijwel onmiddellijk tot vermetel vertrouwen aan. Sindsdien hadden de beoefenaars van de geschiedenis niet te klagen over gebrek aan waardering voor hun vak. Het staat - of misschien mag ik zeggen: het stond tot voor kort, want nu de historici veelal alleen met een schouderophalen antwoorden, schijnt de ergste drukte voorbij - het staat in het brandpunt van een vrij algemene belangstelling. Werkte de oude minachting verkillend, dit teveel aan grootse verwachtingen beklemt ons.

Het is niet zo vreemd, dat in zulk een tijdsgewricht kwakzalverij met de geschiedenis gaat gepleegd worden. Hoe nuttig is het reeds a priori te noemen, dat een „praktiserend historicus" met jaren ervaring, de hoogleraar Geyl, zich er toe heeft gezet zich zelf en anderen rekenschap te geven van het waarom, het waartoe en het hoe van zijn taak. Willen weten „hoe het vroeger geweest is", noem ik een natuurlijke trek in de mens. Wie er niets van in zich voelt, komt de barbaar nabij. Het vergeten van het verleden komt neer op terugkeer tot de staat van de cultuurloosheid, van de bijna dierlijke geestelijke armoede. Beseffen zij, die in ernst het nut van de historiestudie ontkennen, dat dit neerkomt op het prijsgeven van de grond onder hun eigen voeten? Alle wetenschap begint met zich toe te eigenen wat de vaderen verworven hebben. Alle wetenschap wordt tot machteloosheid gedoemd, als ze niet meer kan aanknopen.

De menselijke factor in het aards gebeuren

En toch — **hoe groot de afstand mag** worden die wij, de klimtocht van de vorige generatie vervolgend, inmiddels blijken te hebben afgelegd, hij zal ons noch onze kinderen ooit tot aan de hemel brengen. Hoe dikwijls ook herhaald, die eenvoudige waarheid blijft sommigen te machtig: de vinger Gods moet volgens hen nawijsbaar zijn voor de aardse vorser n'en déplaise Sint Paulus. Onlangs hoorde ik voor de zoveelste maal van de preekstoel verkondigen, dat de geschiedenis het verhaal is van Gods weg met de mensen. Dat is de geschiedenis nu juist niet. Zij voelt niet de rol van Gods openbaring. De geschiedenis leert ons alleen iets omtrent het aandeel van de mensen. Het is deze in wezen christelijke overtuiging, die de grondslag vormt van de voordrachten, die prof. Geyl in 1954 aan Yale University in de Verenigde Staten hield. In 1955 zag de Engelse redactie het licht en onlangs de Nederlandse vertaling onder de titel: „Gebruik en misbruik der geschiedenis" (no. VII van de Historische Studies van de Utrechtse Universiteit, uitg. Wolters te Groningen).

Was het zoeken van de wegen Gods in de geschiedenis — aldus betoogt de schrijver — het ideaal van de christelijke oudheid en beheerste dit nog de middeleeuwen, met de Renaissance — en ik interrumpeer hier: bij het **christelijk** humanisme — bewust het helder onderscheiden van de menselijke factor in het aards gebeuren. Ook deze bevrijdende ontdekking kon in het moeras voeren en heeft in de zeventiende eeuw ook velen daarin doen terechtkomen. In de plaats van de dienstbaarheid aan de apologie trad die aan de aardse despoten, toen de geschiedschrijving de taak werd opgelegd van het legitimeren van de bestaande staatsvorm, bij ons de regentenoligarchie zonder soeverein, elders veelal de absolute monarchie. Aldus werd de geschiedenis tot voetstuk van de goden van de tijd.

Daarentegen aanbaden, gelijk **Geyl** met tal van citaten treffend demonstreert, de filosofen van de late achttiende eeuw in de Revolutie de bevrijding van het verleden en daarmee de „verlatinge" van de geschiedenis. Aldus braken zij het voetstuk onder het heden af. Elke mens was volgens Rousseau bij het ter wereld komen een onbeschreven blad papier. Geen auteur heeft zo bloedig als de Engelsman Edmund Burke gespot met de naakte en eenzame mens van de Revolutie, „de vlieg van één zomer", zoals hij het uitdrukt in een meesterlijk beeld. Die mens had geen ouders en kende zijn kinderen niet. Kan iemand scherper doen zien, hoe dicht de negatie van het „nut" der historiekennis de mens bij het dier brengt, dan Burke het doet in dit beeld?

De doctrines der Revolutie te boven gekomen, hervond de romantische generatie het geloof in de zin van de geschiedenisstudie en eerlang sloeg de slinger weer door naar het andere uiterste: het Duitse historisme, dat de geschiedenis ziet als een groeiproces, waarvan het heden de onvermijdelijk, immers automatisch gerijpte vrucht is. Bij Hegel is dit aanbidden van het gewordene — d.i. voor Hegel zelf de Lutherse monarchale staat — het grote axioma, de grond van zijn stelsel. Uiteraard vatbaar voor een „pluriforme" toepassing, d.i. voor dienstbaarheid aan allerlei andere apriori's, droeg Hegels idealisme in zich de kiemen van contrasterende stelsels: Marxisme en fascisme. De tragiek is, dat beide geëindigd zijn met 's meesters uitgangspunt te verloochenen. Hierin ontwaren wij de invloed van Comte en Taine, die geloven in een langs natuurwetenschappelijke weg te herontdekken wetmatigheid in de geschiedenis, die deugd en ondeugd gelijkstellen met stoffelijke produkten en alle geestelijke stromingen als vraagstukken der mechanica behandelen. Ziehier de bron van wat Geyl „een grenzenloos relativisme" noemt, de levenshouding van het volstrekte en overal geldige laissez-faire. Deze opvatting heeft het aanzijn geschonken aan het pedantste type van de historicus, dat zich laat denken: de muggenziftende Kleinkrämer, de „verbeeldingloze deskundige" aldus Geyl —, de man, die feitjes bijeengaart en boekstaaft, zonder zich af te vragen wat iemand er ooit mee zal kunnen beginnen, de snuffelaar, die zich voor de eigenlijke historicus houdt, de opperman, die zich meer waard acht dan de architect. Het is dit onverkwikkelijke type dat de negentiende-eeuwse universitaire historiestudie haar kwade naam heeft gegeven.

Tegen deze ontaarding richtte zich het amok van Nietzsche, die met recht krachtig opkwam voor het aandeel van de zelf willende en handelende mens in de geschiedenis, maar doorsloeg naar het vergoddelijken van de sterke man, tot het verheerlijken van de mythe en het denigreren van de waarheidsplicht als grondwet der geschiedschrijving. Niet alleen echter in naam van de Herrenmoraal is verzet aangetekend tegen de verambachtelijking van een in peuterwerk verlopend historie-schrijversbedrijf, sinds de tweede wereldoorlog werd de Engelse geschiedfiloloog Toynbee door velen, ook hier te lande, door allerlei malcontenten en sceptici als gids aanvaard, als uitlegger van het grote raadsel der geschiedenis. Meermalen heeft Geyl reeds zijn krachtig protest doen klinken tegen een gecamoufleerde systeemdwang, die empirisch gevonden schijnt, maar niets dan een apriori is en daardoor weer gretig wordt dienstbaar gemaakt aan totalitarisme van allerlei maaksel: bij Toynbee zelf een synthese van wat hij „de hogere godsdiensten" noemt — een kwalijk als christelijk te beschouwen postulaat —, bij zijn Nederlandse schildknaap Romein de tijdgeest naar de Marxistische dogmatiek.

Ziehier het onvolledig résumé van een studie, die ik om haar ernst en haar helderheid in de handen zou wensen van elke beoefenaar der geschiedenis, maar ook van allen, die peinzen over de zin van dit stelselmatig herontdekken van wat onherstelbaar is. Met de zelfspot, die zo verrassend kan heenbreken door zijn ernst, heb ik Geyl vóór enkele jaren eens horen verzuchten: „Ik word met den dag minder geschiedschrijver en meer essayist. Ik beken, dat ik iets betreur in de althans tot op zekere hoogte te beamen waarheid van deze constatering: Geyl is de representant bij uitstek van de Nederlandse geschiedschrijving, vooral in de Angelsaksische wereld en zeker betreuren velen in binnen- en buitenland, dat hij de wetenschap niet blijft verrijken met nieuwe standaardwerken, zoals b.v. Gerard Brom dat doet. Als ik echter overzie, wat hij in de laatste jaren heeft gepresteerd in het genre van het historisch-filosofisch essay — o.a. nog twee in Amerika gehouden reeksen voordrachten: **From Ranke to Toynbee** (1952) en **Debates with Historians** (1955) besterft mij de kritiek op de lippen. Hoe goed is het immers, dat een man van zoveel gezag in debat treedt met auteurs in en buiten ons land, die niet zelden al te lichtvaardig over rechten en plichten van de geschiedschrijver filosoferen.

P. Geyl: Gebruik en misbruik der geschiedenis. Wolters — Groningen, Djakarta 1956.

Gezin vlucht in olietankwagen naar Westen

Een Tsjechisch gezin — man, vrouw en twee kinderen — heeft op het spoorwegstation van Hohenau in Neder-Oostenrijk politiek asiel gevraagd. Het had 33 uur doorgebracht in een tankwagen, waar nog een laag olie van 20 cm in stond. Zaterdag was men er in geklommen, voorzien van gasmaskers, maar zonder voedsel of water. De douanebeambten in Hohenau keken zondagochtend verbaasd, toen zij na opening van de tank de 41-jarige Anton Liszka uit Brno naar buiten zagen klimmen, geheel besmeurd met olie. Hij werd gevolgd door zijn 32-jarige vrouw en twee kinderen, Peljo van 9 en Paul van 5. Liszka zei dat hij zesmaal vergunning had gevraagd om met zijn gezin Tsjechoslowakije te verlaten, maar dat het elke keer was geweigerd.

Amerikaans vakbondleider bezocht Suriname

Binnenkort wordt in Suriname verwacht de Amerikaanse vakbondleider Zonorich, van de American Steelworkers Union. De heer Zonorich zal via Brits-Guyana, waar hij een paar dagen zal vertoeven, naar Suriname reizen.

Vreemd verschijnsel boven Nieuw-Zeeland

Boven het zuiden van Nieuw-Zeeland, op een hoogte van ongeveer 100 km, spelen zich dingen af die de geleerden niet begrijpen. Op de radarschermen die in verband met het internationale geofysische jaar zijn opgesteld, heeft men voorwerpen waargenomen die zich met grote snelheid voortbewegen, heen en terug.

Inspecteur Kielstra

Oorspronkelijke politieroman

door L. J. SCHMIDT

1

Aan de voet van de duinen, half verscholen achter hoog opgeschoten struikgewas en geboomte, staat het huisje van jachtopziener Scherpenhuizen. Een moestuin, enkele vruchtbomen en een veldje spichtig helmgras, dat als bleek dienst doet, liggen rond het huis. In de kennel, terzijde van het grasveld, rende een kortharige jachthond vrolijk blaffend op en neer in afwachting van zijn baas, die meestal op dit uur van de dag aan zijn eerste rondgang begon. Even later kwam Scherpenhuizen inderdaad naar buiten, bevrijdde zijn trouwe viervoeter en trok met hem de duinen in, die onder de rook van Scheveningen liggen. Zijn dagelijkse wandelingen verveelden hem nooit en zeker deze dag, waarop een stralende zon als met één slag de herinnering aan de gure voorzomer wegwiste, kwam hij onder de bekoring van het hem zo vertrouwde duinlandschap.

Na enige tijd bereikte hij de top van een hoog duin en vandaar zag hij niet alleen de vrolijk wapperende vlag op de koepel van het Kurhaus, maar kon hij ook nog juist een streep van de zee waarnemen.

Woedend geblaf beneden in de del leidde zijn aandacht af van het vergezicht. De hond scheen iets verontrustends gevonden te hebben, daar beneden onder de struiken, maar wat het was kon Scherpenhuizen van deze afstand af niet zien. Hij daalde daarom langzaam het duin af. Eerst toen hij vlak bij het bosje was gekomen, zag hij iets vreemds.... een liggende figuur. De algehele bewegingloosheid, terwijl de hond toch als een dolle te keer ging, had iets verontrustends. Maar nog vreemder was het om op dit uur van de dag, waarop de zon nog slechts weinig kracht had, onder een struik te gaan liggen rusten. Als het iemand was, die de nacht in de duinen had doorgebracht, dan zou...

„Maar verduiveld, het is een vrouw.... nog wel een meisje.... ze ligt op haar rug...."

Onraad vermoedend, naderde Scherpenhuizen snel, boog zich over haar heen en keek in een paar starre gebroken ogen.

„Grote God... ze is dood..."

De hond werd stil, legde zich aan de voeten van zijn baas. De zon toverde lichtvlekken op de eenvoudige kleding van het meisje, de schaduw onder het bosje scheen zich uit te breiden tot ver in de del, de tinteling in het zonlicht was verdwenen.

Scherpenhuizen maakte zich los van zijn sombere gedachten. Er moest gehandeld worden. De politie moest worden gewaarschuwd. Het was ook van belang, dat er bewaking bij het lijk bleef; er kon immers van alles gebeuren! Eén ogenblik dacht hij na en besloot toen de bewaking aan de hond over te laten; hij zelf snelde naar huis, waar hij zich in verbinding stelde met de politie.

Het duurde niet lang of inspecteur Kielstra, rechercheur Bruins, de politiedokter en de fotograaf waren ter plaatse.

Kielstra boog zich over de rustende gestalte.

„Je hebt gelijk Scherpenhuizen... ze is dood... U zult wel niets anders dan de dood kunnen constateren, dokter." De medicus kweet zich van zijn taak zonder het lijk van stand te veranderen en constateerde, dat de dood ruim 24 uur geleden moest zijn ingetreden. „Ja, wat zal ik zeggen, inspecteur... ik geloof niet, dat ze een gewelddadige dood gestorven is. Ik zie geen enkel teken, dat in die richting wijst. Alleen heeft ze een schram op haar voorhoofd, ziet u maar, even boven de wenkbrauwen, maar dat is niets, dat zal wel gekomen zijn door een takje van een doornstruik. Het is niet onmogelijk, dat zij aan hartverlamming is overleden, maar meer aannemelijk lijkt mij, vergif. Dit laatste zal ik in het ziekenhuis nader onderzoeken..."

De dokter stond op. Zich tot Kielstra wendend zei hij: „Ik geloof niet, dat ik hier verder van dienst kan zijn. Ik verwacht haar dus in het ziekenhuis voor nader onderzoek. Wanneer u mij verder niet nodig hebt, inspecteur, dan ga ik maar."

Plotseling deed Kielstra een paar passen naar voren, bukte zich en raapte een stukje wit papier op, dat half verborgen onder afgevallen bladeren lag. Er stond met potlood op geschreven:

„Wandelaar laat me rustig slape."

Hij gaf het, zonder iets te zeggen, aan Bruins.

Inspecteur Kielstra was jong, elegant en sportief. Hij had dik, blond haar, waarin de scheiding zich met moeite kon handhaven, en donkerblauwe, heldere ogen. Hij was van zeer goeden huize, had het politievak gekozen tegen de wil van zijn vader die graag had gezien, dat hij hem te zijner tijd als directeur van de fabriek zou zijn opgevolgd. Kielstra was evenwel bij zijn keuze gebleven en een detective van formaat geworden, bescheiden, moedig, zelfbewust en schrander. Hij was ongehuwd.

Rechercheur Bruins was, wat het uiterlijk betreft, zijn tegenpool. Hij was kort en gedrongen van gestalte, kaal, slecht gekleed en gaf de indruk dom te zijn. Kielstra wist echter wel beter. Menige boef was reeds het slachtoffer geworden van zijn idee, dat deze man totaal ongevaarlijk zou zijn. Kielstra vond Bruins een eerste klas acteur. Zo nu en dan verviel hij, tot ergernis van zijn superieur, in een hoogdravende stadhuistaal. Toch konden beiden het uitstekend met elkaar vinden.

„Wel... wat denk je van dat papiertje?" vroeg Kielstra.

„Ik zou zeggen, dat het de bodem is van een doosje, waarin ze taartjes en ander snoepgoed afleveren. Uit het opschrift blijkt, dat ze Nederlandse was, maar het woordje „slape" lijkt mij niet bepaald juist geschreven."

Kielstra keek naar de nog jeugdige verschijning, die nu alle charme had verloren. Ze was van middelbare lengte, slank, het kort geknipte zwarte haar vertoonde nog de sporen van een watergolf.

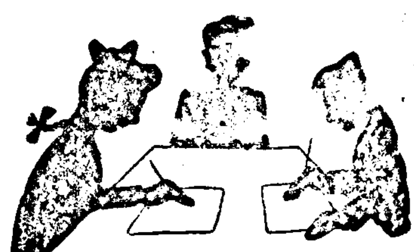
„Zij is al een dag dood, dat maakt de zaak niet eenvoudiger. Hoe oud schat je haar Bruins?"

„Ja, daar vraagt u me wat. Ik schat haar zo om en bij de 30. Ik vind het toch al moeilijk de leeftijd van een vrouw te schatten en dan onder deze omstandigheden."

(Wordt vervolgd)

AMIGOE VAN DE JEUGD

BARCO'S HANDSCHOEN

Barco was een flinke jonge kerel, die, toen zijn ouders waren gestorven, de wijde wereld ingetrokken was. Nooit bleef hij lang op dezelfde plaats, altijd weer lokte de de wijde verte hem. Zodoende had hij al veel gezien en ontelbare avonturen meegemaakt. Een van deze avonturen was dat met de handschoen. En omdat de meesten van jullie deze geschiedenis nog niet kennen, zal ik nu van Barca's handschoen vertellen.

Op een van zijn tochten kwam Barco door een dicht bos. Het was al laat en Barco, die deze streek niet kende, hoopte spoedig weer in de bewoonde wereld te komen, omdat hij niet graag de nacht in het grote onbekende woud wilde doorbrengen. Maar steeds weer zag hij niets dan bomen. Tot overmaat van ramp geraakte hij door de toenemende duisternis nog van het pad af. Zo dwaalde hij nog enige tijd door, doch tenslotte leek het hem maar beter, zich neer te vlijen om de volgende dag af te wachten. Dat deed hij. Zijn rugzak viel met een plof naast hem neer en nadat hij zich in zijn deken had gerold, sliep hij al spoedig als een roos.

Toen hij de volgende morgen ontwaakte, hoorde hij, dat verderop iemand aan het houthakken was. Snel pakte hij zijn spullen bij elkaar en hing zijn rugzak weer om. Barco besloot om een praatje te gaan maken met de houthakker, die hij aan het werk hoorde, en ging de kant op, vanwaar het geluid kwam. Hij had slechts weinige minuten gelopen, toen hij aan een open plek in het bos kwam. Wie schetst zijn verbazing, toen hij niet een man, maar een oude vrouw aantrof, die bezig was met een geweldige bijl een machtige eik te vellen. Het was een klein oud moedertje met witte haren en een gebogen rug en men zou niet vermoeden, dat dit oudje met zulk een kracht de bijl kon hanteren. Snel liep Barco op haar toe. Daar zij hem niet had horen aankomen, schrok zij hevig, toen ze daar opeens een grote jonge kerel gepakt en gezakt naast zich zag staan. Maar nadat Barco zich had voorgesteld en haar bemoedigend op de rug had geklopt, zag zij wel, dat zij gerust kon zijn.

Barco zei tot haar: „Goede vrouw, ge zijt te oud om nog zulk zwaar werk te doen, ik zal u helpen. Geef mij uw bijl, dan zal ik deze boom voor u vellen."

Het vrouwtje glimlachte geheimzinnig en overhandigde de bijl aan Barco.

Toen deze de bijl in de hand had, bemerkte hij, dat hij hem nauwelijks met één hand kon opheffen, zo zwaar was hij. Maar hij wilde zich niet laten kennen en begon te hakken. Na ongeveer tien slagen liet hij de bijl echter weer zakken en wiste zich het zweet van zijn voorhoofd. Hij keek het oude vrouwtje, dat vlak bij hem was gaan zitten, eens aan en zei toen: „Ik begrijp niet, dat u met dit gereedschap zo gemakkelijk kunt omgaan, terwijl ik, die toch veel sterker moest zijn dan u, het niet kan volhouden."

Toen stond het vrouwtje op en toonde Barco haar rechterhand. Hij zag, dat deze hand in een geitenlederen handschoen gestoken was. „Dit is het geheim," zei het vrouwtje. „Wie deze handschoen bezit, beschikt over bovenmenselijke kracht, zodra hij hem aan de rechterhand heeft!"

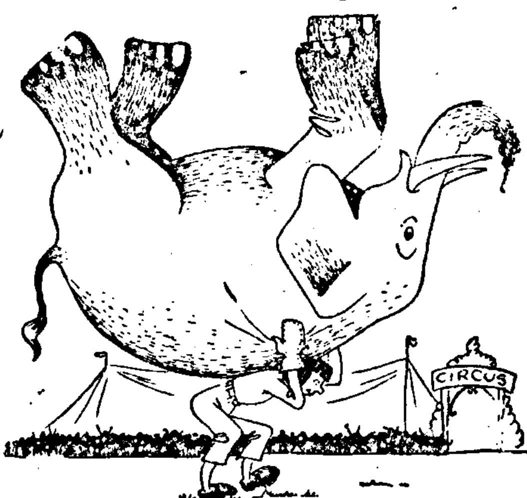
Barco bekeek de handschoen van alle kanten, maar er was niets bijzonders aan te zien.

„Probeer het maar eens," zei het vrouwtje, de handschoen uittrekkend en deze aan Barco overhandigd. Barco trok de handschoen aan en meteen voelde hij een eigenaardige tinteling in zich opkomen. Hij greep de bijl, die nu zo licht als een veertje leek, en begon te hakken alsof zijn leven er van afhing. Toen de boom half was doorgehakt, sprak het vrouwtje: „Hou maar op, beste jongen, nu kun je hem verder wel breken. Zet je bijl maar neer en probeer het eens, je zult zien, dat het gaat!"

Barco deed wat hem gezegd werd en wat hij zelf niet geloofde gebeurde. Hij brak de boom af alsof het een lucifershoutje was en met donderend geraas viel de zware eik op de grond. Hij brak de grote takken er af en de stam op de schouder nemend vroeg hij het vrouwtje: „Waar moet hij naar toe?"

Het oude wijfje ging hem voor en even later waren ze bij haar vriendelijke huisje. Nadat hij de boomstam achter het huis had gelegd, volgde hij haar naar binnen en gaf haar de handschoen terug.

Omdat het vrouwtje nog allerlei karweitjes aan haar huisje had te

doen, bleef Barco nog enige weken bij haar en toen hij vertrok, gaf het dankbare moedertje hem de handschoen. Eerst wilde hij dit geschenk niet aannemen, maar toen het vrouwtje hem verzekerd had, dat zij zich zonder die handschoen uitstekend kon redden en dat hij er meer aan zou hebben dan zij, bedankte hij haar hartelijk en stak het voorwerp zorgvuldig in zijn rugzak.

„Eén ding moet ik je nog zeggen," sprak het vrouwtje ten afscheid. „Gebruik de handschoen steeds ten goede, wanneer je hem ten kwade gebruikt zal hij direct zijn kracht verliezen."

Barco trok weer van het ene oord naar het andere en zijn oude leventje beviel hem opperbest. Dank zij de handschoen verdiende hij veel geld en omdat hij een spaarzame kerel was, had hij al gauw een aardig kapitaaltje bijeen gebracht. Overal waar hij kwam zag men hem graag en men bewonderde hem om zijn grote kracht. Barco was wel zo verstandig om tegen niemand te zeggen, wat het geheim van dit alles was. Hij deed veel goed en gaf aan de armen mensen, die hij ontmoette, steeds met gulle hand.

Eens gebeurde het, dat uit een rondtrekkend circus een olifant was losgebroken. Wat men ook probeerde om het sterke dier weer te vangen, het mocht niet baten. En omdat Jumbo zoveel schade aanrichtte bij boeren en burgers, werd bevolen, dat het dier gedood moest worden als het niet binnen twee uren weer in zijn kooi zou zitten. Dat zou verdrietig zijn, maar er zat niet anders op.

Op dat moment hoorde Barco van het geval en hij spoedde zich naar de plaats des onheils. Midden op een weiland zag hij de olifant staan en honderden mensen verdrongen zich op de weg naar de weide, om te zien hoe het dier straks gedood zou worden. Want het was wel duidelijk, dat niemand er in zou slagen het dier te vangen en naar zijn kooi terug te brengen.

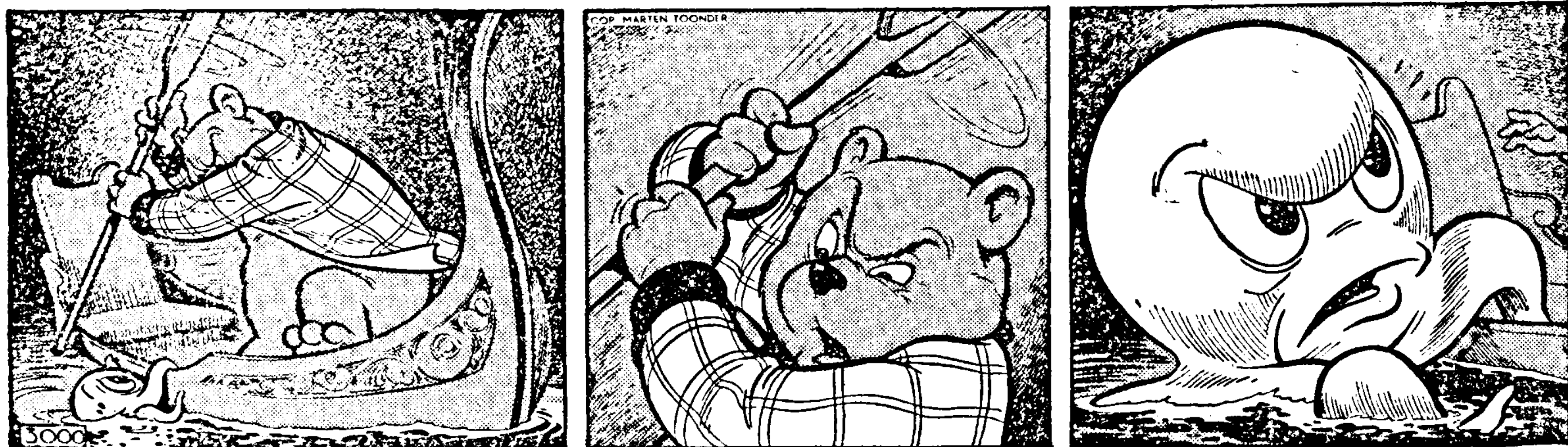
Maar daar kwam Barco. Hij had aan zijn rechterhand de geitenleren handschoen. Kordaat stapte hij de wei op en de woedende olifant kwam hem dreigend tegemoet. Maar Barco week niet terug. Hij greep de olifant vast en hoe het dier zich ook verzette, het hielp niets. Barco vatte Jumbo bij de slurf, slingerde het grote dier ondersteboven op zijn rug en droeg het onder luide toejuichen der ontelbare toeschouwers naar het circus terug. Daar werd de vluchteling weer veilig in zijn kooi opgesloten en Barco kreeg van de directeur van het circus een vrijkaartje voor de avondvoorstelling en een prachtig paard cadeau.

Dit en nog vele andere avonturen beleefde hij. Tot op een kwade dag......

Barco zat in een herberg en had al enige glazen wijn gedronken. Tegenover hem zat een ongunstig uitziend persoon, met wie hij in gesprek geraakte. Aangezien zij beiden meer wijn hadden gedronken dan goed was, kregen zij onenigheid over iets onbetekenends. En al spoedig waren zij op luide toon aan het ruzie maken. De andere aanwezigen zwegen en de waard, die rust in zijn gelagkamer wilde hebben, sommeerde hen, de ruzie te staken of anders de herberg te verlaten. Toen ze noch het één, noch het ander deden, pakte hij hen resoluut vast en zette hen op straat. Hierover wond Barco zich zó op, dat hij zijn handschoen aantrok en in zijn drift de hele herberg omgooide. Gelukkig werd niemand ernstig gewond, maar Barco moest de schade betalen en dat kostte hem al zijn vlijtig gespaarde duiten. Bovendien had de man, met wie hij ruzie had gemaakt, Barco's paard gestolen en was er mee verdwenen.

Maar het ergste van alles was, dat door zijn onbezonnen daad de kracht van de handschoen verloren was gegaan. Het vrouwtje had hem gewaarschuwd en Barco merkte tot zijn schrik, dat zij de waarheid had gesproken.

Heer Bommel en het Mengeldier

3000 — „Ga weg, engerd!" riep heer Bommel, zich met enige moeite in de kleine gondel staande houdende. „Ik wil je niet meer zien! Jij bent de schuld van al mijn ongeluk! Jij met je gemengel!"

„Maar je memoires dan?" vroeg het mengeldier, dat zich met moeite aan de zijkant van het bootje vastklampte. „Je hele leven is nu eenmaal een bonte mengeling — en wanneer je dat niet goed schift en de ambulantes er uit gooit, kom je niet tot een resultaat!"

Zo sprekende maakte het beestje aanstalten om weer aan boord te klimmen. Maar heer Ollie was door het dolle heen. „Ga weg!" schreeuwde hij. „Ik wil eindelijk rust hebben! Rust — zonder achterdeuren en mengeldieren! Ik heb er genoeg van!" En hij greep een roeispaan, die hij dreigend boven het hoofd rondcirkelde. De ander begreep blijkbaar, dat het deze keer ernst was.

„Wacht even, Bolliebe!" zei hij met zware stem. „Dit gaat zo maar niet! Zó raak je me niet kwijt! Men kan zijn mengeldier niet verdrinken!"

Met deze woorden liep hij rood aan en tot heer Bommel's schrik begon hij te groeien.

„Ik probeer je te helpen met mengelen!" riep het beest met een grote stem. „Ik help je zoeken naar je memoires, ik bewaar je herinneringen — en wat doe jij? Jij gooit mij in het water en je wilt me slaan! Nu is het te laat!"

Heer Bommel staarde ontzet naar de dreigende gestalte van het mengeldier, dat nu de omvang had van een reuzen-octopus.

Met zijn armen greep het beest het vaartuigje stevig vast en begon het te kantelen......

Eric de Noorman: HET RAADSEL VAN TUAIM MOR

32—36 Roerloos kijkt Eric de vier krijgers na tot zij uit het gezicht verdwenen zijn. Dan sluipt hij haastig in de richting van de overigen, die zich met Saran in de schaduw van de bosrand teruggetrokken hebben. Op enige afstand, goed voor hen verborgen begint Eric zachte, ondefinieerbare geluiden uit te stoten, en het duurt niet lang of twee krijgers dringen nieuwsgierig het struikgewas in om eens poolshoogte te nemen. Voorzichtig trekt de Noorman zich terug, de krijgers meelokkende en verschuilt zich met Wolf op een dichtbegroeide plek. Zonder hem op te merken gaat de eerste krijger rakelings aan hem voorbij, dan geeft Eric zijn hond een teken en voor de achterste krijger weet wat hem overkomt, tuimelt hij met de grommende wolfhond op hem, ter aarde, waar hij sidderend blijft liggen. Bliksemsnel wendt zijn makker zich om maar reeds treft hem Erics vuist en ook deze tegenstand is uitgeschakeld. Snel bindt Eric het tweetal met hun eigen riemen, waarna hij hen onder de struiken sleept. Tot nu toe is zijn opzet voorbeeldig geslaagd maar of het laatste deel ook zo zal verlopen hangt nu voornamelijk van Wolf af. Zo dicht mogelijk nadert Eric de bewakers van Saran. Wolfs tanden blikkeren vervaarlijk en het dier schiet vooruit, waarna Eric haar loslaat. De krijgers deinzen verschrikt terug. Gelijktijdig springt Eric overeind. — „Saran", brult hij. Vlucht maar snel voor je kans verkeken is". —

Donors gevraagd voor Bloedtransfusiedienst

Oranjestad. — Het ligt in het voornemen van de directeur van de Openbare Gezondheidsdienst, dr. O. Bijl, om op korte termijn te komen tot een georganiseerde bloedtransfusiedienst. Het komt n.l. nog al eens voor, dat men snel bloedgevers nodig heeft.

Neemt men allereerst familieleden van de patient, of vrienden dan moeten de bloedgroepen eerst worden bepaald of kan ander oponthoud ontstaan. Tot dusver roept men dan de hulp in van vrijwilligers van de politie en de Mariniers en ofschoon men nimmer tevergeefs een beroep op deze mensen deed, zou het toch beter zijn, als men over een groter „reservoir" van donors zou beschikken.

Daarom roept de gezondheidsdienst vrijwilligers op, die zich als donors willen melden. Men wordt dan allereerst opgeroepen ter bepaling van de bloedgroep en later volgt een (gratis) medische keuring.

Donors worden dan geregistreerd en het zal dan in de toekomst gemakkelijker zijn om zonder tijdverlies over bloedgevers te beschikken.

In vele andere plaatsen wordt een dergelijke dienst georganiseerd door het Rode Kruis. Op Aruba bestaat deze instantie nog niet en daarom zal de gezondheidsdienst voorlopig de organisatie op zich nemen.

Donors moeten de leeftijd van achttien jaar hebben bereikt en kunnen zich melden bij het laboratorium van de Openbare gezondheidsdienst in Oranjestad (naast het hospitaal).

Dr. Bijl vertelde ons, dat hij voorlopig nog niet zal overgaan tot het aanleggen van een bloedbank. Een bezwaar hiervan is dat men bloed niet langer dan veertien dagen kan bewaren. Daarna moet het worden vernietigd.

Bloedplasma in flessen kan wel gebruikt worden in bepaalde gevallen, als een soort Eerste Hulp, maar kan toch niet het werk van normaal bloed doen. Voor gezonde mensen levert het bloedgeven geen enkele gevaar of nadeel op.

Koninginnetje liet verstek gaan

Orajestad. — Een Amerikaans schoonheidskoninginnetje, Queen of the Lakes werd gisteren en eergisteren tevergeefs verwacht. Zij maakt als gast van de KLM een rondreis, maar vindt het reizen en trekken blijkbaar wat al te vermoeiend. Gisteren liet ze tenminste weten "te moe te zijn" voor Aruba en liever op een andere plaats een dag langer te blijven. Niet aardig van het Koninginnetje.. Hier verwelkten bloemen en miste zij een unieke kans uit te rusten aan het mooiste strand van het Caraibisch gebied....

De eerste kalender 1958

Oranjestad. — De eerste kalender voor 1958 werd op ons kantoor bezorgd.... Het was een handige kantoorkalender van de firma Pope, electrical works, die op Aruba vertegenwoordigd wordt door de heer J. Kelkboom. De kalender ging vergezeld van een tweetal zeer doelmatige, plastic omslagen voor rijbewijzen.

Hartelijk dank....

Kinderfilmvoorstellingen beginnen weer

Oranjestad. — Na een korte onderbreking worden de kinderfilmvoorstellingen van de eilandelijke filmdienst ook in Sint Nicolaas hervat. Enkele belhamels maakten de voorstellingen, die in het verenigingsgebouw Suriname worden gehouden, onmogelijk. Opnieuw wordt nu een proef genomen. Voorwaarde tot het handhaven van de maandelijkse voorstellingen blijft dat de jeugd de orde weet te bewaren. De eerste voorstelling wordt vrijdag a.s. gehouden.

CURACAO AGENDA

West-End.
„Drango" om 7 en 9 uur n.m.
Zeelandia
„Mal de Amores" om 19.00 en 21.00 uur.
Roxy:
„High treason" om 19.00 en 21.00
Cur.
Caribe.
„Appassionatamente" om 8 uur

WIT-GELE KRUIS
Zuster Caprino tel. 23526
Zuster Veeris tel: 35747.
Kantoor: tel. 23773
Wachtzuster: Zr. Yankey tel. 11442

EMMASTAD

C. P. I. M.
WACHTDIENSTEN
Telegram Afdeling:
Van 7.00 — 23.30 tel: 2307
Van 23.30 — 7.00 N. Schermer. tel: 3354
b. g. g. tel: 2400
Personeel Afdeling:
J. D. Plantijn, Punta Cardónweg 2. Weis ofó tel: 43351
B. g. g. nad inl. tel: 2400
Materialen Afdeling:
C. P. Riegman tel: 4550

C. S. M.
Rederij:
W. Punt tel 2580
Scheepsagentschap:
Van 7.30 — 12.00 — 13.00 18.00
Kantoor tel: 2458—2551
Van 19.00 — 23.00 en 8. 00 — 8.00
W. Punt tel: 2580
Dok Afdeling.
Van 16.30 — 1.00 tel: 2276/2098;
van 1.00 — 7.30 H. A. van Kooy tel: 3643
Theater Asiento:
Geen Voorsteling

Het verkeerde verkeer

Willemstad. — De Verkeersafdeling had gisteren drie lichte aanrijdingen te behandelen, met schaden van ƒ 40,—, ƒ 150,— en ƒ 300,—.

Suezkanaalmij breidt activiteiten uit

Parijs. — De vergadering van aandeelhouders van de Suezkanaalmaatschappij heeft dinsdag besloten over te gaan tot uitbreiding van de financiële en industriële aktiviteiten van de maatschappij. Deze maatschappij is uit Egypte verdreven bij de omwenteling in het bestuur van het Suezkanaal, doch blijft zichzelf beschouwen als de universele maatschappij.

Door de gisteren genomen beslissing zal het voor de maatschappij mogelijk zijn deel te nemen in het tunnelprojekt, dit voorziet in een verbinding onder het Kanaal tussen Frankrijk en Engeland.

Bovendien zal het voor de maatschappij voorts mogelijk zijn de werkzaamheden te vergroten op het gebied van olie-exploratie en -exploitatie van oliegebieden.

Een resolutie, die met zestig stemmen tegen, werd aangenomen, geeft goedkeuring aan het voorstel de maatschappij te plaatsen onder de Franse wet.

Conferentie over lange afstand televisie

Nieuw apparaat bracht oplossing

Oranjestad. — Van de heer Joaquin Kelkboom ontvingen wij bijzonderheden over een conferentie van televisiedeskundigen, enkele dagen geleden in Boston gehouden. De conferentie was bijeen geroepen om een technische nabeschouwing te houden over de uitzending van een televisieprogramma via een nieuw type "scanner" voor relay over grote afstanden.

Het betrof hier het verslag van de baseballwedstrijden die dit jaar voor het eerst ook in Cuba via de televisie konden worden gevolgd.

De proefneming is een volledig succes geworden en de deskundigen waren het er over eens, dat hiermee bewezen is dat lange afstand televisie thans technisch praktisch geen moeilijkheden meer oplevert. De enige moeilijkheid welke bijvoorbeeld een televisie van Europa naar Amerika en omgekeerd nog in de weg staat, wordt gevormd door de hoge kosten. In noodgevallen, bijvoorbeeld indien dit noodzakelijk zou zijn voor militaire doeleinden zou men thans in drie weken tijd een net kunnen opzetten voor transatlantisch televisie verkeer.

Dit soort uitzendingen is mogelijk geworden door het ontwikkelen van een apparaat, dat men de transopheric scanner noemt. Het apparaat is het resultaat van een studie, welke enkele jaren in beslag heeft genomen.

Men kan met behulp van deze scanner heldere televisiebeelden overzenden over een afstand van driehonderd mijl. De grootste afstand welke men bij transatlantisch verkeer moet overspannen is 290 mijl, dat is de afstand van Schotland naar de Faroer eilanden. Daarna komen stations in IJsland en Groenland en via Canada naar de Verenigde Staten. De kosten van een volledige transatlantisch netwerk beloopt 60 tot 70 miljoen dollar. De kosten voor een netwerk tussen de Verenigde Staten en Zuid Amerika zouden aanzienlijk lager liggen.

De nieuwe Automodellen voor het jaar 1958

PONTIAC „Club de Mer" trekt de meeste ogen

Londen .— Werelds leidende automobielfabrikanten hebben vandaag te Londen de geheimen onthuld van hun modellen voor het jaar 1958. De motorshow, die voor de 42e keer wordt gehouden, wordt officieel vandaag door premier MacMillan geopend, doch dinsdag werd aan de pers een rondgang aangeboden door de tentoonstellingshallen en toonzalen, waar er opvallend minder nieuwigheden te zien zijn.

De meeste fabrikanten zijn van hun show politiek afgestapt, waarin zij speciale showmodellen ontwierpen, die echter op de lopende banden in de fabrieken aangrijpende wijzigingen ondergingen.

Op deze show zijn er geen opvallend goedkope wagens, ofschoon er wel opvallend dure zijn, die de hoogte van zevenduizend pond sterling (met aankoopsbelasting) gemakkelijk bereiken.

De ogen op de tentoonstelling worden wel het meest getrokken naar de Pontiac „Club de Mer", die beschreven wordt als lijkend op de „wagen van de toekomst". Onder de ruim driehonderd inzendingen valt deze wagen op door lage, lange en gladde lijnen, een voorbeeld van de expedimentele sportwagen.

Belangwekkend voor de familie is de Zundapp Janus uit Duitsland, die onder andere als noviteit brengt de plaatsing van de achterzittingen met de ruggen tegen elkaar, zodat de bestuurder en frontpassagier rug aan rug zitten. Bij het uitstappen geeft dit geenszins moeilijkheden, want achter- en vooreind van de wagen blijken als deuren open te zwaaien.

Dit wagentje echter kost even veel als de gewone orthodoxe familiewagen. De prijs ligt rond 370 sterling.

Een van de beste creaties komt echter van de oude bekende Fiatfabrieken in Italië, de vroegere leiders in de stilering van de auto. Zij komen met de tweedeurs „Full Light" (Fiat 1900), die een elegante vierzitswagen blijkt te zijn.

Iets nieuws voor de Britse automobielmarkt blijken de Amerikaanse wagens te zijn, van welke de vier koplampen twee aan twee bij elkaar gevoegd zijn, zoals bij vliegtuigen. Deze lampenparen zijn geplaatst op de motorkap.

In het algemeen kan van deze autoshow gezegd worden, dat de fabrikanten zich bepaald hebben tot stijlideeën, en niet tot revolutionaire hoogten zijn gegaan.

Met weinig tevreden

New York. — Wie het kleine niet eert, is het grote niet weert, dacht de Amerikaanse komiek Jack Benney, toen hij de eerste vraag van de spelleider van het bekende Amerikaanse televisie-programma, de „64.000-dollar-vraag" goed had beantwoord.

Ik stop, zei hij rustig, geef mij mijn winst maar. De spelleider had dit nog niet meegemaakt en er ook helemaal niet op gerekend. Hij moest van andere medewerkers aan het programma geld lenen om Benney zijn 64 dollar uit te betalen.

SURINAME

Paramaribo. — Zijne Excellentie Gouverneur Van Tilburg heeft de tentoonstelling van jonge Nederlandse, Antilliaanse en Surinaamse kunstschilders in Paramaribo geopend. Deze tentoonstelling „De Start", waarvoor 34 werken werden ingezonden, is reeds in Nederland voor het publiek toegankelijk geweest en is thans dank zij de medewerking van Sticusa naar Suriname verscheept. Later zal „De Start" ook op de Nederlandse Antillen te bezichtigen zijn.

Paramaribo. — Gedurende de maand september jl. bedroeg de goudaanvoer 20.458 gram en het vorige jaar 16.217 gram.

Van januari tot en met september 1957 werd 148.992 gram aangevoerd en in dezelfde periode van het vorig jaar 155.550 gram.

Paramaribo. — De heer Turner C. Cameron, werkzaam op de afdeling zaken betreffende het Koninkrijk der Nederlanden ressorterende onder het State Department zal een bezoek aan Suriname brengen. De heer Cameron is door het State Department aangewezen de eerste KLM-vlucht New York — Wllemstad mede te maken.

Paramaribo. — De vice-president van de Surinaamse Bauxiet Mij., de heer G. Streepey, die in Suriname voor Brokopondo-besprekingen was, is weer naar de Verenigde Staten teruggekeerd. Vermoedelijk houdt zijn vertrek verband met de reis van minister-president Ferrier naar New York en de aldaar te voeren besprekingen.

Paramaribo. — De minister van Volksgezondheid, dr A. Faverey, is dezer dagen teruggekeerd van de zogenaamde Paso-conferentie te Washington, waaraan werd deelgenomen door vertegenwoordigers uit landen van het westelijk halfrond.

Paramaribo. — KLM Aerocarto is de eerste commerciële instelling, die van een kleurenfilm gebruik zal maken bij het kaarteringswerk. Zij heeft in het kader van het tienjarenplan van de Surinaamse regering opdracht gekregen kleurenopnamen op verschillende vlieghoogten te vervaardigen.

JAARVERSLAG over 1956 van de Vereniging Surinaams Bedrijfsleven

Den Haag. — In haar gisteren verschenen jaarverslag over 1956 constateert het bestuur van de „Vereniging Surinaams Bedrijfsleven" dat de teruggang, die zich op verschillend economisch terrein in Suriname in 1955 voordeed, in 1956 heeft plaats gemaakt voor een duidelijk herstel. „Dat zulks echter nog slechts zeer ten dele een gevolg was van een structurele verbetering van de Surinaamse economie, laat zich begrijpen", aldus het verslag, waarin elders wordt gezegd: ook voor de naaste toekomst lijkt een zekere mate van optimisme verantwoord.

De vooruitzichten voor een handhaving van de Bauxietproduktie op een hoog peil kunnen — aldus het verslag verder — wat de afzetmogelijkheden betreft, gunstig worden geacht. Daarnaast ligt een toenemende voortbrenging in de andere geledingen van de particuliere sector, met name in de landbouw en de bosbouw, in de lijn der verwachting, terwijl ook de industriële produktie redelijke vooruitzichten biedt. Voorts zal de uitvoering van het tienjarenplan geleidelijk leiden tot een toenemende economische bedrijvigheid. Tenslotte begon tegen het jaareinde het Brokopondoproject zich steeds duidelijker af te tekenen als een reële mogelijkheid van voor Suriname ongekende allure.

Veel aandacht wijdt dit jaarverslag aan het verbeteren van sociale voorzieningen voor de werknemer en het bevorderen van goede verhoudingen in de bedrijven. Hoewel de vereniging zich niet inlaat met de loonpolitiek harer leden, acht het bestuur het algemeen loonniveau en de ontwikkeling der arbeidsverhoudingen van zodanig gewicht voor de economie van Suriname, dat de V.S.B. hetgeen zich op deze gebieden afspeelt met grote belangstelling dient te volgen. Het bestuur constateert, dat in de loop van 1956, na een jarenlange betrekkelijke rust op het terrein der arbeidsverhoudingen, duidelijke symptomen konden worden geconstateerd van het doorbreken van nieuwe opvattingen en verlangens in de werknemerswereld.

„Het zal zaak zijn, van de zijde van het georganiseerde bedrijfsleven tegenover deze groeiende activiteit een positief standpunt in te nemen". Het belangrijkste vraagstuk dat zich hierbij voordoet acht het bestuur de vraag, of door gezamenlijke inspanning de kosten van betere arbeidsvoorwaarden door een stijgende produktiviteit kunnen worden gecompenseerd.

Het verslag maakt met waardering melding van het tot stand komen van de citrusgarantieregeling, die aanstonds leidde tot een aanmerkelijke verhoging van de uitvoer van dit produkt.

Het 70 pagina's tellende verslag over dit zevende verenigingsjaar, dat ook gewag maakt van een niet-onbelangrijke stijging van het lcdental, behandelt behalve de reeds genoemde onderwerpen, vrijwel het gehele terrein van financiële en economische vraagstukken, landbouwkundige aangelegenheden, onderwijs, toerisme enz. in Suriname.

Stimulansbeker geen stimulans

Willemstad. — Met veel élan is door de verschillende verenigingen de strijd om de begeerde Stimulansbeker begonnen en bij enkele wedstrijden konden wij werkelijk een opleving zien in de voetbalwereld en was de publieke belangstelling in vergelijking met verschillende wedstrijden van de Achtste Centraalamerikaanse kampioenschappen, zelfs aanzienlijk groot te noemen.

Wij hebben toen de stille hoop gekoesterd, dat onze hoofdsport, het voetbal, het toch weer zou gaan winnen aan belangstelling bij het publiek, doch......

C.V.B.-bestuur faalt

Twee van de reeds gespeelde wedstrijden werden echter door respectievelijk SUBT en Jong Colombia vóór de vastgestelde tijd verbroken en het C.V.B.-bestuur moet een beslissing treffen wat met deze verenigingen zal worden gedaan, nl. welke straffen men zal toepassen, aangezien voor deze „Stimulans"-wedstrijden geen vaste reglementen gelden.

Reeds werden enige vergadering opgeroepen, doch geen ervan heeft echter een voltallig bestuur gehaald, zodat tot enkele malen toch de zaak moest worden verdaagd tot een volgende vergadering, waar er wel quorum zou zijn.

In die tussentijd kunnen spelers en bestuursleden van de verschillende verenigingen maar wachten op de dag, waarop de heren CVB-bestuursleden het in hun hoofd halen om een vergadering met voltallig aantal leden te houden. Is dit niet te verregaand en zou het werkelijk onmogelijk zijn voor de CVB een vergadering bijeen te roepen, waarbij alle bestuursleden aanwezig zijn?

Wij vragen ons af of het CVB-bestuur, dat zelf op eigen initiatief de Stimulans-beker-wedstrijden organiseerde, zich wel realiseert, dat haar handelswijze zeker niet stimulerend werkt op ons voetbal. Door het lang uitblijven van een beslissing kunnen er gemakkelijk konflikten ontstaan, hetgeen zeker niet de bedoeling was van de CVB bij het organiseren van de wedstrijden om de Stimulansbeker. Wanneer gaat dit tornooi door?

Basketballwedstrijd vond geen doorgang

Willemstad. — In het kader van de lokale basketballcompetitie moesten gisteravond in het JPF-sportpark twee wedstrijden plaats vinden en wel Sithoc — Jong Curaçao en S.D.L. — Aquino.

De eerste wedstrijd werd een verdiende 51—33 voor de Roden van Sithoc, die de Oranjehemden van Jong Curaçao geen schijn van kans gaven. In deze wedstrijd was Boy Kenepa voor Sithoc de beste scorer.

Tweede wedstrijd werd afgelast

Toen de eerste wedstrijd was afgelopen en de tweede moest beginnen, bleek, dat er op het terrein geen scheidsrechter aanwezig was om de wedstrijd te leiden. Hierdoor moesten beide teams onverrichterzake naar huis terug. Vooral voor de spelers van Aquino, die bijna allen nog op school zitten, is het aflassen van een wedstrijd een vervelende kwestie, aangezien deze jongens, die nu in de kopklassen zitten, een avond van hun drukke studietijd afnemen.... en toch op het terrein aangekomen, moeten constateren, dat zij voor niemandal zijn komen opdagen. Wij vragen de aandacht van de bestuurderen van de Basketball Bond voor deze gang van zaken, die zeker zeer afkeurenswaardig is. Wij weten niet bij wie in dit geval de fout ligt, doch het heeft ons ten zeerste bevreemd, dat geen der leden van het Basketballbestuur gisteravond in het JPF-sportpark aanwezig was. Aangezien het nu niet de eerste keer is, dat een wedstrijd moest worden afgelast, is het zaak voor de leden van het bestuur van de Basketball Bond om zulks in de toekomst trachten te voorkomen aangezien hierdoor de belangstelling voor de basketballsport en het enthousiasme onder de spelers zullen gaan zakken!

VOETBALNIEUWS

Berlijn. — De beslissingswedstrijd tussen Wismut (kampioen van Oost-Duitsland) en Gwardia (Polen) voor de eerste ronde van de Europese voetbalbeker is in een gelijkspel: 1-1 geëindigd.

Na afloop van de wedstrijd werd in onderling overleg besloten het lot te laten beslissen. De Oostduitse club Wismut was de gelukkige en zal in de achtste finale tegen Ajax uitkomen.

Beslissingswedstrijd Centro Dominguito Jr.— SITHOC Jr.

Willemstad. — Hedenavond zal de tweede beslissingswedstrijd plaats vinden tussen de Junioren van Centro Dominguito en Sithoc en wel om 19.00 uur in het Rifstadion. De eerste wedstrijd eindigde in een gelijke stand, doch de scheidsrechter liet doorspelen, waarbij Centro de leiding nam met 3—2. Ofschoon toen reeds werd aangekondigd, dat Centro Jr kampioen is geworden, hebben wij er indertijd reeds op gewezen, dat de beslissing van de scheidsrechter om de wedstrijd te verlengen, foutief is geweest. Ook de CVB heeft zich nu uitgesproken en de eerste wedstrijd gehandhaafd met de stand 2—2, zodat vanavond de beslissing zal vallen.

Wie zal zegevieren: Dominguito of Hoogstraat?

MORDY MADURO naar Mexico

Willemstad. — Heden vertrekt de heer Mordy Maduro, voorzitter van de CVB, naar Mexico voor het bijwonen van de wedstrijd Mexico — Costa Rico in het kader van de preliminaires om de Wereldbeker, welke wedstrijd in het stadion van Ciudad Universitaria zal plaats vinden op zondag 20 oktober as. Acht dagen later zal de tweede wedstrijd plaats vinden te San José, Costa Rica. De heer Maduro zal echter alleen de eerste wedstrijd bijwonen en zal reeds maandag 21 oktober naar Curaçao terugkeren.

Walter van Rosberg jr.

Willemstad. — Naar wij vernemen werd het gezin van de bekende internationale voetbalscheidsrechter Walter van Rosberg gisteren uitgebreid met een zoon. Aangezien het gemis aan goede scheidsrechters zich deze tijd sterk doet gevoelen, hopen wij van ganser harte, dat Walter Jr de voetsporen van zijn vader zal volgen.

Zuid - Afrika staat voor een ernstige crisis

Opkomend nationalisme bedreigt blanke man

Johannesburg. — "Zuid-Afrika ziet zich thans tegenover een crisis gesteld, die waarschijnlijk een ernstiger karakter draagt dan de gevolgen, die een oorlog voor ons land zou hebben", aldus heeft de Zuidafrikaanse minister voor verversczaken, Ben Schoeman, te Paardekraal, ten Westen van Johannesburg, verklaard.

Hij vervolgde: "De blanke en christelijke beschaving in Zuid-Afrika wordt bedreigd door de opkomst van het nationalisme in Afrika, dat wordt gesteund door de liberale wereldmening, die ervan uitgaat, dat de neger het altijd bij het rechte eind heeft en de blanke man in Afrika slechts een bedrieger en onderdrukker is.

Zelfs in ons eigen land kennen wij de blanke overloper, die bereid is zijn rechten als Europeaan aan de neger over te dragen. Doch een nog groter gevaar wordt gevormd door de misleide blanke, die er eerlijk van overtuigd is, dat de positie van de blanke man in Afrika beter zal worden, naarmate er meer en groter concessies aan de negers worden gedaan.

Indien wij aan dit gevaar, dat het bestaan zelf van de blanke in Zuid-Afrika in gevaar brengt, het hoofd willen bieden, zal de grootst mogelijk eenheid onder de blanke inwoners der unie moeten heersen.

De blanken zullen de niet-blanken op eerlijke en rechtvaardige wijze moeten behandelen, doch hun houding zal vastbesloten en onwankelbaar moeten zijn, wanneer het gaat om het handhaven van het blanke oppergezag in Zuid-Afrika", aldus de Zuidafrikaanse minister voor verkeerszaken, Ben Schoeman.

Kampioenschap basketball dames

Rio de Janeiro. — Te Rio de Janeiro is het tornooi om het kampioenschap voor dames voortgezet. De uitslagen luiden: Paraguay — Australië 65-31 (38-15), Argentinië — Peru 57-43 (29-21), Hongarije — Mexico 89-54 (45-20), Tsjechoslowakije — Verenigde Staten 53-50 (23-20), Chili — Cuba 65-45 (32-12).

Fangio kreeg Trix-trofee

Londen. — De befaamde Argentijnse autocoureur Manuel Fangio heeft de Trix-trofee ontvangen als de beste coureur van het jaar. Deze gift wordt gedaan door het gilde van sportjournalisten in de motorsport.

Pools statuut voor de pers

Warschau. — De Poolse pers zal een „statuut" krijgen, aldus meldt het Poolse persbureau PAP. Dit statuut zal de verantwoordelijkheid van de journalist omschrijven, waarbij een duidelijk onderscheid gemaakt zal worden tussen kritisch commentaar en beledigingen en lasteringen.

Warschau. — De Sowjet-ambassadeur in Warschau, Ponomarenko, zal worden opgevolgd door Piotr Abrasimof. Ponomarenko, die tot Stalins dood lid van het Sowjet-partijpresidium is geweest, keert naar Moskou terug. Hij zal een andere functie krijgen.